

Denne Sagernes Stilling er ikke ny. Den er Frugten af Ministeriets snart i otte Aar fortsatte Forsøg paa at føre Landets Regjering i en Retning, der misbilliges af Folkets store Flertal. Alle disse Forsøg ere strandede. Udenfor den aarlige Finantslov har Ministeriet vist sig ude af Stand til at gennemføre nogen Sag af væsentlig Betydning, og selv for Finantslovens Vedkommende vil det være i Deres Majestæts Erindring, at en Del af Aaret 1877 blev søgt dækket ved et provisorisk Budget med Forbigaaelse af Bevillingsmagtens grundlovmæssige Samtykke, ligesom den finantsielle Administration af Aaret 1881—82 er foregaaet uden regelmæssig Finantslov ved Hjælp af midlertidige Bevillinger.

At en saadan Tilstand er lige lidet tjenlig for Kongen og Folket, erkjendes af Alle.

En almindelig Aar efter Aar fortsat Stilstand i Landets vigtigste Interesser virker dobbelt ødelæggende i en Tid, der for alle Folkeslag er en anstrengt Skæpsfrid i Udvikling og Fremstridt. Vort lille haardt hjem søgte Land vil ikke i Længden kunne bære en Regjering, der taalmodig ser alle Mangler vore og alle Fremstridt slygne hen, medens den venter paa en Tilslutning, som den aldrig vil vinde.

Regjeringen har fire Gange opløst Folkethinget. Et stedse vorende Flertal har Valg efter Valg stadfæstet Thingets Opfattelse. Det er utvivlsomt, at ad denne Vej kan det bestaaende Misforhold ikke hæves.

Deres Majestæt!

Folkethinget har ikke ment at kunne forlade denne Rigsdagssamling, uden at have for Deres Majestæt udtalt sin Opfattelse af den nuværende politiske Stilling.

Vi henvende os til Thronen med det Ønske, at det maa lykkes Deres Majestæt at tilvejebringe Betingelserne for en frugtbar Samvirken mellem Lovgivningsmagtens forskellige Led, idet vi samtidig udtale vore varmeste Ønsker for Deres Majestæts og Fædrelandets Held og Lykke!